ઇન્દર સભા

ઉર્ફે

ગુલફાંમો સબ્જ઼ પરી

નાટક દો બાબકા.

મુસન્નીફ કીયા,

આગા હસન મુતખ઼લ્લુસ બ અમાંનત

ઔર

છાપકે ઈજ઼હાર કીયા વાસ્તે ખ઼ાસો આંમકે,

માલિકાંને

ગીરોહે વીકટોરીયા નાટકકે હુકમસે

કા૦ પે૦ શ૦ ને

જબાને ઉર્દુ બ હર્ફે ગુજ઼રાતી.

બએત.

અંદર જમીકે ઇશ્ક઼ હુએ ઇશ્ક઼ આસમાનમે,
કુછ ઇશ્ક઼કે સીવા નહીં કૌનો મકાંનમે.

મુંમબઈ,

અલાયન્સ પ્રીંટીંગ પ્રેસ, ના૦ ૭ મરીન સ્ત્રીટ,

ફાંમજી પેશતનજી ને છાપા હુએ.

ઈ૦ સ૦ ૧૮૮૩ ઈસ્વી.

તખ઼તએ નાટક.

ઈન્દર..............................પરસ્તાંનકા બાદશાહ.

ગુલફ઼ાંમ..............................અખતર નગરકે બાહદશાહકા લડકા.

કાલાદેવ..............................ઇન્દરકે અખાડેકા ખ઼ીજમતગાર.

લાલદેવ..............................ઇન્દરકે અખાડેકા દુસરા ખ઼ીજમતગાર.

સબજપરી..............................મઆશુકે ગુલફ઼ાંમ—રફ઼ુકાસાને બજમે ઇન્દરકી અફ઼સર.

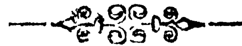
પોખરાજપરી..............................બજમે ઇન્દરકી મુગન્ની.

લાલપરી.............................. ,, ,,

નીલમપરી.............................. ,, ,,

દેવો—પરીયાં—વગએરા.

મુકાંમ

પરસ્તાંન—સંગલદીપ—અખતર નગર.

આ નાટક શને ૧૮૪૭ ના ૨૦ માં આકટ તથા ૧૮૬૭ ના ૨૫ માં આકટ પરમાને રેજીશતર કરાવીઓછે.

૨૦૧૫

ઇન્દર સભા

ઉર્ફે

ગુલફાંમો સબ્જપરી.

બાબ પહેલા—પરદા પહેલા.

બા ગ.

[આરામ ફરમાએ હુવે નજર આના શાહજાદે ગુલફાંમકા બાંમ પર, આના સબ્જપરીકા બરાએ સએર આદમજાદોંકે મુલ્કમે, ઔર આશક હોના શાહજાદે ગુલફાંમ પર.]

પીલુ—ઠુંમરી.

સબ્જપરી—--મોરે બાંકે સાંવરીયા ઓ સૈયાં મોરા,
તુને મોરા મન હર લીનો.—મોરે.
ચાંદસા મુખડા, મીર્ગ જૈસી અંખીયાં,
લાગી મોરી નજરીયાં, ઓ સૈયાં મોરા.—મોરે.
બલ બલ જાવું, ઉડવા મંગવાવું,
જાનું તોરી કદરીયાં, ઓ સૈયાં મોરા.—મોરે.

[સબ્જપરીકા વાસ્તે નીશાનકે અપના છલ્લા નીકાલ કર ગુલફાંમકો પહેનાના.]

કલ્યાંન—ઠુમરી.

છલ્લા હમારા યે યાદ રખના,
યે યાદ રખના, યે પાસ રખનાં.—છલ્લા.
ચુન ચુન કલીયાં, મએં સેજ બીછાવું,
ઓ સોનેવાલે, સો જાનેવાલે, મજા લેનેવાલે,
યે યાદ રખનાં.— છલ્લા.

[રવાંના હોના સબ્જપરીકા ગુલફાંમકે હાતોંકો ચુમ કર.]

બાબ પહેલા—પરદા દુસરા.

જંગલ.

[આના ઇન્દરકા બરાએ સએર.]

કલ્યાંન.

ઇન્દર——રાજા હું મએં કૌમકા ઔર ઇન્દર મેરા નામ,
બીન પરીયોંકે દીદકે નહીં મુઝે આરામ.
સુનોરે મેરે દેવરે દીલકો નહીં કુરાર,
[દાખેલ હોના લાલ દેવ ઔર કાલે દેવકા.]
જલ્દી મેરે વાસ્તે સભા કરો તૈયાર.
તખ્ત બીછાવો ઝગમગા જલ્દીસે ઇસ આંન,
મુઝકો શબ ભર બએઠના માહફીલકે દરમ્યાંન.
મેરા સંગલદીપમેં મુલકોં મુલકોં રાજ,
જી મેરા હએ ચાહતા જલસા દેખું આજ.
લાવો પરીયોંકો મેરી જલ્દી જા કર હાં,
બારી બારી આન કર મુજરા કરે વહાં.
[હોના રવાંના ઇન્દરકા મએ દેવકે.]

બાબ પહેલા—પરદા તીસરા.

દરબાર.

[ચોબદારો વ દેવ દરબારીયોંકા દસ્ત બસ્તા ખડે
રહેના, સબકા ઇન્દરકી આમદ ગાંના.]

ઝીન્ઝોટી—ગ઼જ઼લ.

જુલવા જો ઉસને દીખાયા.—તર્જ઼.

સબ——સભામે દોસ્તો ઇન્દરકી આમદ આમદ હએ,
પરી જમાંલોકે અફસરકી આમદ આમદ હએ.—સભામે,
ખુશીસે ચ્હેં ચ્હેં લાજીમ હએ સુરતે બુલબુલ,
અબ ઇસ ચમનમેં ગુલેતરકી આમદ આમદ હએ.—સભામે.
ફરોગે હુસ્નસે આંખોંકો અબ કરો રોશન,
જમીંપે મેહેરે મુનવ્વરકી આમદ આમદ હએ.—સભામે.
બજબકા ગાના હએ, ઔર નાચ હએ કુયાંમતકા,
બાહારે રીતનએ મહેશરકી આમદ આમદ હએ.—સભામે.

[આના રાજા ઇન્દરકા, ઔર તખ્તપર રૌનક
અફરોજ઼ હોના, સબકા બ દસ્તુર મઆમુલકે
પુખરાજપરીકી આમદ ગાનાં.]

કાફી—ગ઼ઝલ.

સભા——માહ઼શીલ રાજામે પુખરાજ પરી આતી હએ,
સારે માઅશુકોંકી સરતાજ પરી આતી હએ.—માહ઼શીલ.
જીસકા સાયા ન કભી ખ઼ાબમે દેખા હોગા,
આદમીજાદમે વો આજ પરી આતી હએ.—માહ઼શીલ.
દૌલતે હુસ્નસે હો જાએગા આલમ મઅમુર,
કરને ઇસ બઝમમે અબ રાજ પરી આતી હએ.—માહ઼શીલ.
[આના પુખરાજપરીકા સુરોદો રક઼્સ કરતે હુવે.]

જીલા પીલુ—ગ઼ઝલ.

પુખરાજ પરી——
ગાતી હું મએં ઔર નાચ સદા કાંમ હએ મેરા,
આફાક઼મે પુખરાજપરી નાંમ હએ મેરા.—ગાતી.
ફંદેસે મેરે કોઇ નીકલને નહીં પાતા,
ઇસ ગુલશને આલમમે બીછા દાંમ હએ મેરા.—ગાતી.
મએં લાખકી દો લાખકી પરવા નહીં રખતી,
ક઼ારૂંકા ખ઼જ઼ાના અભી ઇનઆમ હએ મેરા.—ગાતી.
કહેતે હએં જેહાંમે જીસે ઇનસાં ગુલો સુમ્બુલ,
વો રૂખ઼ હએ, વો ગેસુએ સીઆહ઼ ફાંમ હએ મેરા.—ગાતી.
બદમસ્ત મુઝે દેખકે હોતી હએ ખુદાઇ,
મઅમુર મએ હુસ્નસે કયા જાંમ હએ મેરા.—ગાતી.
[ઇન્દરકા પુખરાજ પરીકો નજદીક
બુલા કરઇશાબાશી દેના.]

જીલા—પીલુ.

રાજા ઇન્દર દેસમે રહે ઇલાહી શાદ,
જો મુજસી નાચીજકો કીયા સભામે યાદ.
કીયા સભામે યાદ મુઝે રાજાજીને આજ,
દૌલત માલ ખ઼જાંનેકી કબ હું મએં મોહ઼તાજ!

જીલા—ઠુંમરી.

આઇ હું સભામે છાંડકે ઘર, કાહુકી નાંહીં મોહે આજ ખ઼બર—આઇ.
ચેરી હું તોરી મએં રાજા ઇન્દર, રખના દીન રએંન દયાકી નજર—આઇ.

જીલા—ઠુંમરી.

રૂત આઇ બસંત અજબ બહાર, ખીલ જઈ ફુલ બરેંકે ડાર.—રૂત.
ચીટકો કુસુંબા ફુલ લાગી સરસુ, ફૈકત ચલત ગ્યુંકે બહાર.—રૂત.
હરકે દવારે માલીકા છોડા, ગરવા ડારત ગેંદનકે હાર.—રૂત.

પરજ કાલીંગડા—હોરી.

પા લાગું કર જોરી, સ્યાંમ મોસે ખેલો ન હોરી.—પા.
ગઊવે ચરાવન મઐં નીકસી હું, સાસ નનન્દકી ચોરી,
સગરી સુંદરીયાં ન રંગમે ભીગાવો, ઇતની સુનો બાત મોરી.—સ્યાંમ.
છીન ઝપટ મોરી હાતસે ગાગર, જોરસે બૈયાં મરોરી.
દીલ ધડકત હએ, સાંસ ચડત હએ, દેહ કમ્પત ગોરી ગોરી.—સ્યાંમ.

[પુખરાજ પરીકા રકસ કીયેકે બઆદ તખ્તકે નજદીક જા કર આદાબ બજા લાના, રાજા ઇન્દરકા ખુશ હો જાના.]

પરજ કાલીંગડા—ઠુંમરી.

ઇન્દર—

ખુબ રીઝાયા નાચકે ગાકે, પહેલુમે મેરે બએઠ તુ આકે—ખુબ.
ખુશ હુવી તુઝસે માહફીલ સારી, અબ હએ નીલમ પરીકી બારી-ખુબ.

જીલા—ગઝલ.

સબ————સભામે આમદે નીલમપરી હએ,
સરાસર વો નજાકતમે ભરી હએ.—સભામે.
સીતારોંકી ઝપક જાતી હએ આંખેં,
વો ઉસકે બરમે મલબુસે જરી હએ.—સભામે.
ગઝબ ગાંનાં હએ ઔર ઉસકા ચમકના,
કભી જોહરા કભી વો મુશતરી હએ.—સભામે.
તમામ ઉસકે હએં આજા શોઅલએ નુર,
શરારત કુટ કર ઉસમે ભરી હએ.—સભામે.

[આના નીલમપરીકા સુરોદો રકસ કરતે હુવે.]

જીલા પીલુ—ગઝલ.

નીલમપરી—

હુરોંકે હોશ ઉડતે હએં ભીડનેકી શાન પર,
નીલમ પરી હએ નામ મેરા આસમાન પર.—હુરોંકે.
અલ્લાહાકે કરમસે જમાનેમે હએ ઉરૂજ,
ઝુકતા હએ સર ફલકકા મેરે આસ્તાંન પર.—હુરોંકે.
ઇનસાંકી કયા હએ અસ્લ, કે પુતલા હએ ખાકકા,
જીન ખેલ જાતે હએં મેરી ઉલફતમે જાન પર.—હુરોંકે.
નીલમકો ચુમ ચાટકે આંખોંપે રખતે હએં,
શોહરા હએ મેરા જૌહરીયોંકી દુકાંનપર.—હુરોંકે.

જીલા—પીલુ.

મઐં ચેરી સરકારકી, ઔર તુમ રાજોંકે રાજ,
ગાનાં મુજ મઆશુકકા સુનો ગૌરસે આજ.
સુનો ગૌરસે આજ મેરા રાજાજી ગાનાં,
નાંચકી છલબલ દેખ કર દેખો બતલાના.

કાફી—હોરી.

કાંહનાકો સમજાવત ન કોઈ,
અંગીયાં રંગમે ભીગોઇ, મોરી ખીર્જમે પત ખોઇ.—કાંહનાકો.
આજ સખી હમ ઘરમા જાકે, પ્રીતકી જાનકો રોઇ,
અબીર ગુલાલ છીડાવન ખાતર, મોહ આંસુંવોંસે ધોઇ,
બદન માટીમે મીલોઈ— કાંહનાકો૦

[નીલમપરીકા દસ્તબસ્તા ખડી રહેના, ઇન્દરકા ઉસકે નાચો ગાનેપર મરહબા કહેના.]

જીલા—ઠુંમરી.

ઇન્દર—

દીખા ચુકી તુ કરતબ સારે, પહેલુમે અબ બએઠ હમારે.—દીખા
કીયા સભામે તુને નામ, અબ હએ લાલ પરીકા કામ.—દીખા૦

દેસ—ગઝલ.

સબ—

સભામે લાલ પરીકી સવારી આતી હએ,
જમાને રંગ અબ ઇન્દરકી પ્યારી આતી હએ.—સભામે.
શફકમે આએગા ઝુરમટ નજર સીતારોંકા,
પહેનકે સુર્ખ વો પોશાક ભારી આતી હએ.—સભામે.

[આના લાલપરીકા નાજો અંદાજસે.]

જીલા પીલુ—ગઝલ.

લાલપરી—

ઇનસાંકા કામ હુસ્નપે મેરે તમામ હએ,
જોડા હએ સુર્ખ લાલ પરી મેરા નામ હએ.—ઇનસાંકા.
યાકુત જરખરીદ હએ સરકારકા મેરે,
નોકર અકીક લાઅલ બદખશાં ગુલામ હએ.—ઇનસાંકા.
આશકકો કતલ કરતી હું અબરૂકી તેગસે,
દીન રાત મુજકો ખુન બહાંનેસે કામ હએ.—ઇનસાંકા.
પોશાક મેરી સુર્ખ હએ, મુખડા હએ ચાંદસા,
દેખો શફકમે રાતકો માહે તમામ હએ.—ઇનસાંકા.

જીલા પીલુ—ઠુંમરી.

બએઠીથી મએં કાફમે જોડા પહેને લાલ,
યાંહાં ખુલા કર આપને બડહા દીયા એકબાલ.
બડહા દીયા એકબાલ કે યાંહાં મુજકો બુલવાયા,
સમા સભાકા આજ બહોત દીન બઆદ દીખલાયા.

દેસ—ઠુંમરી.

મારે જોબનમે હએં લાલ જડે, બહોત ખરે ઓ માહારાજા.—મારે.
કાહું મુંગા કાહુ ચુની કહત હએ, પરખનવાલોંપર ગાજ પડે,
બહોત ખરે ઓ માહારાજા.— મારે.

કાફી—હોરી.

લાજ રખ લે સ્યાંમ હમારી, મએં ચેરી હું તેહારી,
જરા દે સમઝ કર ગારી—લાજ.
અબીર ગુલાલ ન મુખપર ડારો, ના મારો પીચકારી;
આધી દેહ સબ દેખ પડેગી, સારી ભીંગાવો ન સારી;
કહેગે લોગ મતવારી.—લાજ.

[યુન હોરીકી સુન કર રાજા ઈન્દરકા ખુશ હો
કર મરહબા કહેના.]

પીલું—ઠુંમરી.

ઈન્દર—

કાટી રાત મજેહમે સારી, બએઠ મેરે પહેલુમે પ્યારી.—કાટી.
બહોત બડાઈ તુને જાન, અબ હએ સબ્જપરીકા ધ્યાંન.—કાટી.

બેહાગ—ગઝલ.

સબ—

આતી નએ અંદાજસે અબ સબ્જ પરી હએ;
લબ સુર્ખ હએ, પર સબ્જ હએં, પોશાક હરી હએ.—આતી.
ફએરાજા ઉસે દેખકે ખા જાતા હએ હીરા,
ચેહરેમે જમરૂદસે સીવા જુલ્વગરી હએ.—આતી.
હંસતા હએ જમરૂદપ સદા ધાંની દુપટ્ટા;
ક્યા કુદરતકે એકબાલસે સબ્જેકો ચરી હએ.—આતી.

[આંના સબ્જપરીકા નાઝો અંદાજસે રકસકરતે હુવે.]

જીલા—ગઝલ.

સબ્જપરી—

મખમુર હું આંખોસે શરારતસે ભરી હું;
ધાંની મેરી પોશાક હએ; મએં સબ્જપરી હું.—મખમુર.

અસલ હુએ સબ્જેકી મેરે હુસ્નકે આગે!
હીરાજેસી ખુશ રંગ, જમરૂદસે પરી હું.—મઅઆમુર.
મેં ઘેતી હું દીલ, આંખ ફરીશ્તોંસે મીલા કર,
ઇનસાં હુએ બલા ક્યા? મએં નહીં જીનસે ડરી હું.—મઅઆમુર.
શોઅલા હુએ, ભભુકા હુએ, ગઝબ હુએ મેરા ગુસ્સા,
જલ જાએ પરીજાદ જો મએં ગર્મ જરી હું.—મઅઆમુર.
જીન્દા ન રહેગા મુઝે સુન પાગા જો રાજા,
શહેજાદએ ગુલફામકી સુરત પ મરી હું.—મઅઆમુર.
વો શમ્અ મએં, પરવાનાં હું, વો સર્વ, મએં કુમ્રી,
વો ગુલ હુએ જહાંમે, મએં નસીમે સહરી હું.—મઅઆમુર.

[સબ્જપરીકે ગાનેકી ધુનસે રાજા ઇન્દરપર નીન્દકા ગલબા હોના.]

જીલા—પીલુ.

રાજાજી તો સો ગયે દીયા ન કુછ ઇનઆમ,
જાતી હું મએં બાગમે યાંહાં મેરા ક્યા કામ?

[જાના સબ્જપરીકા કાલે દેવકો ઇશારેસે બુલા કર.]

બાબ પહેલા—પરદા ચોથા.

રાસ્તા.

[વારીદ હોના સબ્જપરીકા મઅ કાલે દેવકે.]

જીલા—પીલુ.

સબ્જપરી—સુનરે કાલે દેવરે તુ મેરી એક બાત,
આતીથી રાજાકે ઘર આજકી મએં રાત.
શહેજાદા એક બાંમ પર સોતાથા નાદાંન,
જોબન ઉસકા દેખ કર નીકલી મેરી જાન.
ઉતરી અપને તખ્તસે વીર કુલજ ખાએ,
સોતાથા વો બેખબર હાત પાંઉ ફૈલાએ.
સુરત ઉસકી દેખકર દીલકો ગયા કરાર,
મુંહ પર મુંહ મએંને રખા, કીયા ખુબસા પ્યાર.
દીલ મેરા લગતા નહીં માશુકીકે દરમ્યાંન,
કાલેબ મેરા હુએ યાંહાં, વહાં હુએ મેરી જાંન.
ઉસકો ગર તુ લાએ ઉઠાકર જલદી યાર,
છોડી મએં હો જાવુંગી તેરી બે તકરાર.

કાલા દેવ——ધરમે રાજાકે હૈ તુ પરીયોંકી સરદાર,
તુજસે કર સકતા નહીં હરગેજ મએં ઇનકાર.
તેરી ખાતીર હૈ મુજે સબસે યાંહાં સીવા,
પતા બતા મઆશુકકા લાવું અભી ઉઠા.

સબજપરી——જા તુ સંગલદીપસે અખતર નગરમે હાં ?
સોતા હૈ એક માહરૂ લાલ મહેલ પર વહાં.
છલ્લા મએં દે આઇ હું અપના ઉસે નીશાંન,
સબજ નગુંકી આબસે તુ ઉસકો પએછાંન.

[આદાબ બજા કર કાલેદેવકા જાના, ઔર ફીરફોર શાહજાદે ગુલફાંમકો છપરખટકે સાત સોયા હુવા લે આના.]

કાલા દેવ——લાયા શાહજાદેકો મએં જા કર હીંદુસ્તાંન,
તુ અપને મઆશુકકો અએ સબજપરી પએછાંન.

[જાના કાલે દેવકા.]

સબજપરી——યેહી શાહજાદા હૈ મેરા યે હૈ મેરી જાન,
યેહી મેરા દીલદાર હૈ ઇસ પર મએ કુરબાંન.
સોતે હો કયા બેખબર છોડકે ઘરબાર?
આંખેં ખોલો લાડલે નીન્દસે હો હુશીયાર.

[સબજપરીકા શાહજાદે ગુલફાંમકો જગા કર છુપ જાના, શાહજાદે ગુલફાંમકા અપનેકો ગએર જગેમે પાનેસે હએરતમે આના.]

ભએરવી—ગજલ.

ગુલફાંમ——ઘરસે યહાં કૌન ખુદાકે લીયે લાયા મુઝકો !
કીસ સીતમગારને સોતેસે જગાયા મુઝકો ?
હકને કયા ખ્વાબે પરેશાં યે દેખાયા મુઝકો !
નજર આતા હૈ ન અપના, ન પરાયા મુઝકો !
બસમે જાલીમકે મુજે છોડ દીયા હાએ ! ગજબ,
ઢુંડને કોઇ પરસ્તાંમે ન આયા મુઝકો !
હએફ ! સદ હએફ ! કીસીને ન ખબર લી મેરી !
કયા અઝીઝોને મેરે દીલસે ભુલાયા મુઝકો !
નીન્દસે આંખ કીસીકી ન ખુલી કોઠે પર,
ઉડકે મુઝીકે ન ચુંગલસે છોડાયા મુઝકો.

તા દમે મર્ગ અબ ઉમ્મેદ રેહાઇકી નહીં,
કીસ બલામે મેરે અલ્લાહા ફસાયા મુઝકો ?
મુખલસીકી કોઇ તદબીર બતાદો ઉસ્તાદ,
હએ બહોત ગરદીશ્ કીસમતને સતાયા મુઝકો.

[ગુલફાંમકા ગએર મકાનકો દેખ ઔરભી ઘબરાંના.]

બેહાગ—ઠુંમરી.

મુઝે કૌન ઘરસે લાયા યાહાં, બતાવો યે કીસકા હએગા મકાં?–મુઝે.
સબ બીછડે કોઈ સંગ ન સાથી, અઝીઝોંકો અપને પાવું કહાં?–બતાવો.
દીલકા કીસકો હાલ સુનાઉં, સર પર મેરે બાપ ન માં.–બતાવો.
ઘર જાનેકી આસ નહીં હએ, પડી કીસ મુસીબતમે મેરી જાં.–બતાવો.
ફસ ગએ હમ જાલીમકે ફંદે, કોઇ ઉસતાદસે કહીયો હાં ?–બતાવો.

[સબ્જપરીકા બાહેર આના, ગુલફાંમકા ઘબરાંના.]

ખમાંચ.

સબ્જપરી——દેખો તુમ મેરી તરફ ઘરકા લો મત નાંમ,
લૌંડો મુઝકો જાન કર કરો યાંહાં આરામ.
જો હોના થા સો હો ચુકા જાને દો બસ ખએર,
ચલો, ફીરો, ખાવ, પીઓ, કરો બાગકી સએર.
બતલાવ અપના હસ્બો નસબ ઔર તુમ અપના નામ,
રહેતે હો કીસ કાંમમે, હએગા કહાં મુકામ ?

જીલા—પીલુ

ગુલફાંમ——ખીલવતમે મએં રહેતા હું, ઔર અએશ હએ મેરા કામ,
શાહજાદા હું હીન્દકા, નામ મેરા ગુલફાંમ.
તુ ઔરત હએ કીસ કૌમકી, અપના નામ બતા?
દોનો શાંનો પર તેરે નીકલા હએ યે કયા ?
સબ્જપરી——કૌમકી હુંગી મએં પરી, સમઝ ન તું હએવાંન,
યે દોનો પર હએ મેરે અએ મુરખ નાદાંન.
રહેતી હું મએં કાફમે, સબ્જ પરી હએ નામ,
રાજા ઇન્દરકે વહાં નાચ મેરા હએ કાંમ.
ગુલફાંમ——જલ્દી યે બતલા મુઝે દીલકો હએ વસવાસ,
મેરા આના કીસ તરહ હુવા હએ તેરે પાસ?
સબ્જપરી——તુઝપર મએં આશક હુવી ચલતે ચલતે રાહ,
ઉઠા મંગાવાયા યાંહાં તુઝે ભેજકે દેવ સીઆહ.

[દેવકા નામ સુન કર ગુલફાંમકા ઘબરાંના, સબ્જપરીકા મનાના.]

ભઐરવી—મસનવી.

સરપે આંખોંપે કલેજેપ બીઠાવું તુઝ,
આ મેરે પાસ ગલેસે મએં લગાવું તુઝકો.
દીલા જાંસે મુઝે ભાતી હએ અદાએં તેરી,
પાસ લા ચાંદસા મુંહ લું મએં બલાએં તેરી.
લેટ પહેલુમે મેરે ઘરકો મએં આબાદ કરૂં,
તુઝકો લીપટાકે ગલે વસ્લસે દીલ શાદ કરૂં.
ગુલફાંમ——વસ્લકી તેરી કસમ ઘરમે હએ આંના મુઝકો,
ન ખબરદાર અભી હાત લગાના મુઝકો.
મુઝકો નાંદાં ન સમઝ, દુર હો, દાંનાં હું મએં,
કૌમકી તુ જો પરી હએ તો સીયાંનાં હું મએં,
એસવા તુઝસી જમાંનેમે ન હોગી જીનહાર,
આપ બદનામ હુવી, મુઝસે છોડાયા ઘર બાર,
ભેજ કર દેવ મુઝે ખીંચ બુલાયા તુને,
આદમીજાદકો ફંદેમે ફસાયા તુને.

કાફી—મસનવી.

સબજપરી——જીન્દગીકા હએ મજા એૈસી મુલાકાતોંમે,
ચોંચલે મુઝસે બધારો ન જરી બાતોંમે.
શુક્ર અલ્લાહાકા કર લડ ગઇ કીસમત તેરી,
યક બ યક મુઝસી પરીકો હુવી ઉલફત તેરી.
તુઝકો દીવાંને નહીં શર્મ જરી આતી હએ,
ખ્વાબમેભી કભી ઇનસાંકે પરી આતી હએ?
દેખ પચતાએગા મેરા જો બુરા દીલ હોગા,
વસ્લ તુઝકો ન પરીકા કભી હાસીલ હોગા.
ગુલફાંમ——ઘરકે છુટનેકા હએ ગમ આહો ફોગાં કરતા હું,
વસ્લકા વાઅદા મએં ઇસ શર્તસે હાં, કરતા હું.
સુની ઇન્દરકી સભા મએંને કહાંનીમે હએ,
ઉસકા અરમાન મુઝે જોશે જવાંનીમે હએ.
ઔર જલસેકાતો હાં, હીંદમેભી ચરચા હએ,
નાંચ પરીયોંકા કભી મએંને નહીં દેખા હએ.
સાત અપને મુઝે લે ચલકે વો જલસા દીખલા,
રાજા ઇન્દરકે અખાડેકા તમાશા દીખલા.

સએર મએં તેરે સબબ વહાંકી જો એક બાર કરૂં
જીતેજી ફેર ન કભી વરલકા ઇનકાર કરૂં.
ઉમ્ર ભર પાસસે તેરે ન કહીં જાવું મએં,
જો કહે તુ ઉસે આંખોંસે બજા લાવું મએં.

ઝીલા—પીલું.

સબજપરી——ઐસી બાતોંકા જબાંપર નહીં લાના અચ્છા,
જાન આફતમે નહીં મુફત ફસાના અચ્છા.
દેતા ઇન્દરકે અખાડેપ અબસ જાંન હએ તુ,
સખ્ત બે અકલ હએ દીવાંનાં હએ, નાદાંન હએ તુ.
ઐસી જા સએરકો ઇન્સાંન નહીં ચલતે હએં,
વહાં મેરી જાન પરીજાદકે પર જલતે હએં.
આફત આ જાએગી તુઝપર અરે એક આંનકે બીચ,
આદમીજાદકા કયા કાંમ પરસ્તાંનકે બીચ?
કોઈ રાજાકો ખબર જાકે લગા દેવેગા,
ફુંક દેગા વો મુઝે, તુઝકો જલા દેવેગા.
ન જલાએગા તો આફતમે ફસાએગા તુઝે,
કએદ કરકે વો કુવે બીચ ઝુકાએગા તુઝે.
ગુલફાંમ——મએં ન માનુંગા, ન માનુંગા, કભી બાત તેરી,
કાંમ કીસ રોજકે આએગી મુલાકાત તેરી?
બાત જો અસ્લ થી, મએં અકલસે પએછાંન ગયા,
બાએસ ઇનકારકા જાની મેરા દીલ જાન ગયા.
તુ કીસી દેવકી ખીદમતમે વહાં આતી હએ,
ઇસ લીયે મુઝકો સભામે નહીં લે જાતી હએ.
સબજપરી——બાત હરગેજ યે જબાંસે ન નીકાલો સાહેબ,
હોશમે આવો, જરા મુંહકો સમ્ભાલો સાહેબ,
દેવસે મુઝકો બુરા કામ જો કરના હોતા,
આદમીજાદ પ કીસ વાસ્તે મરના હોતા?
મએં પરી હોકે, ઔર ઐસે પ ફીદા જાન કરૂં?
એડી ચોટી પ મુવે દેવકો કુરબાન કરૂં.
ગુલફાંમ——દીલ હરએક શખ્સકા ફંદેમે ફસાતી હએ તુ,
એ પરી કયું મુઝે બાતોંમે ઉડાતી હએ તુ?

સુબ્હો હોતી હએ મેરી જાન કોઇ આનકે બીચ,
ભએરવી મુઝકો સુના ચલકે પરસ્તાનકે બીચ.
વહાં ન લે જાએગી તો જીસે ગુજર જાવુંગા,
આપ મએં અપના ગલા કાટકે મર જાવુંગા.

સબ્જપરી—મુફ્ત કી યાર ખરાબ અપની જવાની તુને,
હાએ અફસોસ ! મેરી બાત ન માની તુને !
અબ મીલેગા ન અઝીઝોંસે ન મા બાપસે તુ,
શેરકે મુંહમે મેરી જાન ચલા આપસે તુ.
થક ગએ હોંટ, કહાં તક અરે સમઝાવું મએં,
ચલ અખાડા તુઝે ઇન્દરકા દીખા લાવું મએં.

ગુલફાંમ—કીસ તરહ ચલને પ તૈયાર મેરી જાંન હું મએં ?
તુ પરીજાદ હએ ચાલાક, ઔર ઇનસાન હું મએં.
ઊડકે તું જાએગી એક પલમે પરસ્તાંનકે બીચ,
હાત ફએલાકે મએં રહે જાવુંગા અરમાનકે બીચ.
કોઇ ઊડ ચલનેકી તદબીર બતાદે મુઝકો,
પર કીસી દેવકે તુ નોચકે લાદે મુઝકો.

સબ્જપરી—બહેકી બાતેં ન કરો હોશમે આવો જાની,
ન પરીજાદકો બેપરકે ઉડાવો જાની.

[સબ્જપરીકા એક તાલી બજાનેસે મહેલકા જંગલ હો જાના, ઔર એક હવાઇ તખ્તકા નજર આનાં.]

થાંમ લો પાયા મેરે તખ્તકા અબ હાથસે તુમ,
છુટ જાંના ન કહીં રાહમે પર સાથસે તુમ.
મુઝસે વહાં જાકે કોઇ બાત ન કહેના સાહેબ,
પીછે પીછે મેરે તુમ નાચમે રહેના સાહેબ.
ગાકે ઔર નાચકે બુત સબકો બનાં દુંગી મએં,
તુમકો લે જાકે દરખ્તોંમે છીપા દુંગી મએં.
કીસી આફતમે એકાએક અગર આના જાની,
યાદ રખના કે મુઝે ભુલ ન જાનાં જાની.

[સબ્જપરીકા તખ્તપર બએઠના, ગુલફાંમકા તખ્તકાપએર પકડ કર લટકના, તખ્તકા આસમાનપર ઊડના.]

તમામ હુવા બાબ પહેલા.

બાબ દુસરા—પરદા પહેલા.

દરબાર.

[ઇન્દરકા મઅ દરબારીયોંકે તખ્ત પર બઅેઠે હુવે નજર આંના, સબ્જપરીકા આન કર ગુલફાંમકો છીપાના.]

ઝીલા—ઠુંમરી.

સબ્જ પરી—

સભામે બુલવાકે મુઝે આપ કીયા આરાંમ,
આઇ હું મઅેં ફેર યાંહાં કરને અપના કાંમ.—સભામે.
કરને અપનાં કામ યાંહાં ફેર મઅેં હું આઇ,
ઠુંમ્રી, છંદ, ગઝલકી જીમે ધુન હઅે સમાઇ.—સભામે.

પરજ—ઠુંમરી.

મોરી અંખીયાં ફરકન લાગી, કાંહાં ગયો યાર, કીધર ગઇ સખીયાં.
અંખીયાં.
દેહ ફુંકત હઅે, જીયા તરપત હઅે, પીત લગાકે મજા હમ ચખીયાં.
અંખીયાં.
નઅેનનમે દીલદાર બસત હઅે, યે અંખીયાં અલમાંસપ રખીયાં.
અંખીયાં.

[લાલ દેવકા આતશે ગુસ્સેસે મુંહસે ભભુકા છોડતે હુવે ગુલફાંમકી આમદકી શીકાયત કરતે હુવે આના.]

મસનવી.

લાલ દેવ———માહારાજકો હક રખે શાદ કાંમ,
નઇ અર્જ હઅે આજ કરતા ગુલાંમ.
મઅેં આતાથા ઇસ દમ ચમનકી હવા,
હકીકત વો દેખીકે હોશ ઊડ ગયા.
શજર હઅે પુરાંના જો શમશાદકા,
ગુજર હઅે વહાં આદમીજાદકા.
નહીં કરતી અસ્લા મેરી અકલ કાંમ,
વો ઇનસાન હઅે, યાકે માહે તમામ.
ઊસે કૌન લાયા યાંહાં અપને સાત,
ઇસી ફીક્રમે કબસે મલતા હું હાત.

[સબ્જપરીકા લાલ દેવકો બાજુ સે જા કર સમઝાના.]

ઝહુન્સ—મસનવી.

સબ્જપરી——ન કર લાલ દેવ ઇસ તરાહ્કે કલાંમ,
અરે બેમુરવ્વત જબાં અપની થાંમ.
ખુદાકે ગઝબસે જરા દીલમે કાંપ,
ચુગલખોરકે મુંહકો ડરતે હએં સાંપ.
પરીકી તરફ દેખ આહ્મક ન બન,
બુરાઇસે બાજ આ બ કૌલે હ્સન.
કીસીકી બદી તુ ન કર અએબ હએ,
કે ઉસકા ખુદા આલેમુલ ગએબ હએ.
દીલે આશક્ ઇસ બાતસે હીલ ગયા,
તુઝે હાએ ! કમબખ્ત કયા મીલ ગયા ?
[ઇન્દરકા પરીયોંસે ગુફતગુ કર કર લાલ દેવસે
હાલ દરીયાફત કરના.]

આસાવરી—મસનવી.

ઇન્દર———અરે દેવ તુ હએ યે કયા બક રહા ?
મેરે બાગમે કામ ઇનસાંકા કયા ?
હુવા કીસ તરહ યાંહાં બશરકા ગુજર,
પરીંન્દોંકે દાહાશતસે જલતે હએં પર.
કુદમ રખ સકે જીનકી કયા જાન હએ ?
ફરીસ્તોંકી યાંહાં અકલ હએરાન હએ.
કીસી દેવસે આશનાઇ ન હો,
પરી કોઇ સાથ ઉસકે લાઇ ન હો.
ઊસે ખીંચ લા પાસ મેરે શીતાબ,
કે ગુસ્સેસે હએ હાલ મેરા ખરાબ.
[લાલ દેવકા આદાબ બજા કર જાના, ઔર
ગુલફામકો એક કોનેમે છુપા હુવા પાના.]

મસનવી.

લાલ દેવ——બશર હએ, કે જીન હએ, કે સાયા હએ તુ ?
પરસ્તાંનમે કયું કર આયા હએ તુ ?
ઉઠા આંખ, કર જલ્દ મુઝસે બયાં,
બીઠાયા તુઝે કીસને લા કર યહાં ?
ચમનકા કોઇ ગુલકે બુટા હએ તુ ?
સીતારા વ યા બનકે તુટા હએ તુ ?

પરી પર જો શએદા તેરા દીલ હુવા,
અખાડેમે ઇન્દરકે દાખીલ હુવા ?
મેરે સાત ચલ જલ્દ અએ બેશઉર,
બુલાયા હએ રાજાને અપની હુઝુર.

[લાલ દેવકા ગુલફામકો ઘસીટકે લે જાના,
તમામ માહફીલકા હએરતમે આના.]

હુઝુરીમે હાઝીર હએ યે શાચ્કે ખુ,
માહારાજ સાહેબ નીગાહ રૂબરૂ.
બજા આપકા હુકમ લાયા ગુલાંમ,
ચમનમે પોંહચકર કીયા અપનાં કાંમ.
શજરકે તલેસે ઊઠાયા ઇસે,
સભાકી તરફ ખીંચ લાયા ઇસે.
ડરા મએં ન કુછ ઇસકી ફરીયાદસે,
ઊડા લાયા કુમરીકો શમશાદ સે.
સીતમ કીજીયે જો સજાવાર હએ,
ખડા દસ્ત બસ્તા ગુનાહગાર હએ.

આસાવરી—મસનવી.

ઇન્દર-————અરે કૌન હએ તુ, તેરા કયા હએ નામ !
સભા મેરી કોઇ તુને બરહમ તમાંમ.
તુઝે લાયા યાંહાં કૌન અએ બદસીફાત,
બતાં મુઝસે કર જલ્દ યે વારેદાત.
કીયા કસ્દ તુને પરસ્તાંનકા?
ન ખોફ આયા અપની તુઝે જાનકા?
મેરી સારી માહફીલકી લીઇ આબરૂ,
યાંહાં ઘુસને આયા પરીયોંકો તુ ?
બતા હાલ આનેકા અએ દર્દનાક,
જલા કર અભી વર્ના કર દુંગા ખાક.

પીલુ—મસનવી.

ગુલફાંમ-———કહું કયા ફલકકા સતાયા હું મએં,
યહાં ખેલ કર જીપે આયા હુ મએં.—કહું.
પરી સબ્જ જો હએ અખાડેમે યાંહાં,
ઊસીકા હું દીવાનાં મએં નીમજાં.—કહું.

સભાકી સદા ધુંમ સુનતાથા મએં,
ઘસી શીક્રમે સરકો ધુનતાથા મએં.—કહું.
વો આને લગી આજકી શબ જો યાંહાં,
લટક કર હુવા તખ્તસે મએં રવાં.—કહું.
બલામે પડા યાંહાં ગીરફતાર હું મએં,
જો ચાહો સજા દો ગુનાહગાર હું મએં.—કહું.

[ઇન્દરકા સબ્જપરી પર તએશ કરનાં.]

બેહાગ—મસનવી.

ઇન્દર———અરી ઓ પરી સબ્જ ઓ બેહ્યા,
મેરે સામને જલ્દ આ બેસવા.
ધુડી હએ તેરી જાતો બુનીયાદ પર,
કે આશક હુવી આદમીજાદ પર?
બનાયા અરી તુને ઇનસાંકો યાર ?
બ કૌલે હસન સુન તુ અએ નાબકાર,
તેરા રંગ ગએરતસે ઉડતા નહીં,
તુઝે ક્યા પરીજાદ જુડતા નહીં ?
સભામે લગા લાઇ ઇનસાંકો સાથ,
તેરા અબ ગીરેબાં હએ ઔર મેરા હાથ.

[ઇન્દરકા સબ્જપરીકો મારને ચહાના, સબકા બા અદબ અટકાના.]

માંડ—ઠુંમરી.

સબ—
રાજાજી ન કરો જુલમ યે, ખતા હુવી બેશક બડી યે.—રાજાજી.
મોહબ્બતકે મારે, હુવા કુસુર, ખતા બખ્શો, રહેમ કરો જી માહરાજા.
ખતા.

[મચઆરી ચહાનાં સબ્જપરીકા, ઔર ગુલફામકો મલામત કરના.]

જીલા—મસનવી.

સબ્જપરી———જફાએ સીતમકી સજાવાર હું,
હકીકતમે તેરી ગુનાહગાર હું.
અરે કયું મએ વહાં તુજસે કહેતીથી કયા ?
ન માના મેરા હાએ ! તુને કહા.
બલામે પડા આપભી બેખતા.
મુઝેભી અખાડેમે રૂસવા કીયા.

[ખુદસે] { કહાં ફેંકે અબ દેખું રાજા તુઝે,
ખુદાકો મેરી જાન સોંપા તુઝે.
જો જીતે હમેં તો ફેરભી મીલ જાએંગે,
નહીંતો કીયેકી સજા પાએગે.

બહુનસ—મસનવી.

ઇન્દર———અરે દેવ કર કુસ્દ બેદાદકા,
પકડ હાથ ઇસ આદમીજાદકા.
કુવા વો જો હએ કાફમે પુર ખતર,
અભી ઉસમે જા કર ઇસે કૈદ કર.
પરી સબ્જ હએ જો વો વાંહપે ખડી,
ખતા કીઇ હએ ઉસ બેસવાને બડી.
સો તુ નોંચ કર ઉસકે પર ઔર બાલ,
અખાડેસે મેરે અભી દે નીકાલ.
ઉડાતી ફીરે ખાક વે કુ બ કુ,
ન આએ હમારે કભી રૂ બ રૂ.
[લાલ દેવકા ગુલફાંમકો ગીરફતાર કરના.]

બાબ દુસરા—પરદા દુસરા.

જંગલ.

બહુન્સ—ગઝલ.

ચમને કુચએ જાનાંસે.—તર્જ.

ગએબી આવાજ—
જોગન આતી હએ પરી બનકે પરસ્તાંનકે બીચ,
સુમરન હએ હાથોંમે, મુંદ્રે પડે હએ કાનકે બીચ.—જોગન.
સીર પ એંડવા હએ રખી. મુંહપ રમાઇ હએ ભભુત,
સએલીયાં ડાલી હએ ગરદનમે ગીરેબાનકે બીચ.—જોગન.
ચાલ મતવાલી હએ, આંખેં હએં મએ ઇશ્કસે લાલ,
મસ્ત શાહજાદએ ગુલફાંમકે હએ ધ્યાનકે બીચ.—જોગન.
કહીં ગુલફાંમકા કોસોં નહીં મીલતા હએ પતા,
ખાક ઉડાતી હુવી ફીરતી હએ બયાબાંનકે બીચ.—જોગન.
[આના સબ્જપરીકા ફકીરાના લીબાસમે, યાદમે ગુલફાંમકે.]

ભએરવી—ઠુંમરી.

સબ્જપરી—

મએંતો શાહજાદેકો ઢુંડન ચલીયાં,
આંગ ભભુત જોગન બન મલીયાં, છાંન ફીરી સબ ગલીયાં.—મએંતો.
જી જાવત હએ, ડગર નહીં આવત, હમ મહેલોંકી પલીયાં.—મએંતો.
લટ છટકાકે ભેસ બનાકે, દેસ બ દેસ નીકલીયાં.—મએંતો.
સીસ બીકસ ગયા, પાંવું ભુલસ ગયા, ધુપમે બન બન જલીયાં.—મએંતો.
તન કુમલા ગયા, મુખ મુરઝા ગયા, જૈસે ગુલાબકી કલીયાંરે.—મએંતો.
[જાના જોગનકા ઇશ્કકી મસ્તીમે મરત હો કર.]

બાબ દુસરા—પરદા તીસરા.

ઘેહરા જંગલ.

[એક કુવેમસે ગુલફાંમકી ગીરીયા વ જારીકી આવાજકા આના.]

ભએરવી—ગઝલ.

ગુલફાંમ——મરતા હું તેરે હીજ્રમે અએ યાર ખબર લે,
અબ જાનસે જાતા હએ યે બીમાર ખબર લે.-મરતા હું.
બાઝારે વફા ગર્મ હએ અએ યુસુફે સાની,
દીલ બેચતા હએ તેરા ખરીદાર ખબર લે.-મરતા હું.
આંખે હએં લગી દરસે,દીખા શક્લ ખુદારા,
સર ફોડ રહા હું પસે દીવાર ખબર લે.-મરતા હું.

બાબ દુસરા.—પરદા ચોથા.

જંગલ.

[આના સબ્જપરીકા ફીરાકે યારમે સર પટકતે હુવી.]

પીલુ—લાવની.

સબ્જપરી—

કામ નહીં તેરા હએ યાંહાં પ્રાન, ચલ નીકલ છોડ મકાન યાંહાંસે,
નીકસરે તુ જાન.—કાંમ.
ભડકત શોઅલે પ્રેમકે, રાખ હુવા બદન, તન મન સારા જલ ચુકા,
નએંન પડત અગન,
ઉસકે પહેલુમે અએ મેરી જાન.— ચલ નીકલ.

કાટું ચોંચ પપૈયરા, તા પર છીડકું નોન, પી મેરા, મઍં પીવકી,
તુ પી કહેસો કૌન?
ગઇ કુચ્છ તેરી હવા ઓ શાંન.— ચલ નીકલ.
[કાલે દેવકા આનાં, ઔર જોગનકા ગાના સુના
કર રાજા ઇન્દરકો ખબર કરનેકો જાના.]
ભુલ ગએ હએં હમ ધરમ, ભુલ ગએ ઇમાંન,
પુંજત હએ વો મુંરતકો હમ ભજ્યા જીનકે કમાંન,
તડપ રહી આ મીલ અએ મેરી જાન.—ચલ નીકલ.
ગમમે રાંમકે તડપ રહી, ગમમે હુવી હેરાંન,
ગમમે ઊસ ગુલફાંમકેહી રહેતી હું હરઆંન,
ખબર નહીં લેતા હએ મેરી જાન.—ચલ નીકલ.

બાબ દુસરા—પરદા પાંચવા.

દરબાર.

[કાલે દેવકા આન કર સબજપરીકે ગાને વ
નાચનેકી ખબર કરના.]

આસાવરી—મસનવી.

કાલાદેવ——ખુદા રાજાજીકા રખે શાદમાંન.
જો હો જાન બખશી તો બોલું જબાંન.
પરસ્તાંનમે જોગન એક આઇ હએ,
ખલાયક સબ ઊસકી તમાશાઈ હએ.
વો હએ નાચતી ગાતી ઇસ આનસે,
કે જીન સદકે હોતે હએ સૌ જાનસે.
ગજબ ભઍરવીકી હરએક તાન હએ,
ખુદાઇકા દીલ ઊસપ કુરબાન હએ.
મલી હએ ભભુત ઔર અફશાં ચુની,
ન દેખી હએ જોગન ન ઐસી સુની.
ઇન્દર——ન કર દેર અએ દેવ બહરે ખુદા,
અખાડેમે મેરે ઊસે જલ્દ લા.
મઍં દેખું વો જોગન હએ કીસ શાનકી,
પરી હએ વો, યા કીસ્મ ઇનસાનકી.
કીસી દેવ જીનકી સતાઇ ન હો,
મેરે પાસ ફરીયાદ લાઇ ન હો.
[કાલે દેવકા આદાબ બજા કર જાના.]

બાબ દુસરા—પરદા છઠ્ઠા.

જંગલ.

[હાલે પરેશાનીમે આના સબ્જપરીકા.]

જીલા પીલુ—ગઝલ.

સબ્જપરી—

રૂહ બદનમે હુએ તપાં, જીકો હુએ કલસે બેકલી,
જદ્દ ખબર લો હમદમો જાન હુએ ફીરાકમે ચલી.—રૂહ.
બાદે સબાજોજો સુબ્હો દમ બાગમે નાજસે ચલી,
નખ્લ નેહાલ હો ગએ ફુંન ગઈ કલી કલી.—રૂહ.
સાયેકી તરહ ખત બડા, ચેહરા પે સાફ ઉતર ગયા,
આયા જવાલ યાર પર, હુસ્નકી દો પહર ઢલી.—રૂહ.
મએંને શબે ફીરાકમે કીઈ જો એક આહે આતશીં,
શમ્આકા જીસ્મ ફુંક ગયા, કહેને લગી જલી જલી.—રૂહ.
તેરી ભવોંમે બલ પડા, કત્લ હુવી મએં તેગસે,
તેરી ઉધર પલક હીલી, મુજપે ઈધર છુરી ચલી.—રૂહ.

[આના કાલે દેવકા સબ્જપરીકો બુલાનેકે લીયે.]

આસાવરી—મસનવી.

કાલાદેવ——અરી જોગન અબ દીલમે હો અપને શાદ,
કીયા હુએ તુઝે રાજા ઇન્દરને યાદ.
કીસીસે તેરા સુન લીયા હુએ જો હાલ,
મુલાકાતકા શૌક ઉસે હુએ કમાલ.
મેરા દેર કરના ઉસે શાક હુએ,
તેરે નાચ ગાનેકા મુસ્તાક હુએ.
મુરાદ અબ તેરે દીલકી બર આએગી,
જો માંગેગી વો ચીજ મીલ જાએગી.
ન ફેર ઉમ્ર ભર તું કરેગી સવાલ,
વો એકદમમે કર દેગા તુઝકો નેહાલ.
સબ્જપરી——યેં બાતેં ન લાંનાં જબાં પર કભી,
ફકીરાંસે અચ્છી નહીં દીલલગી.
બડા વો મેરા દેનેવાલા હુવા,
ખુશામદસે મુંહ તેરા કાલા હુવા.

ફકીરોંકો દોલતકી પરવા નહીં,
યાંહાં હરકે અફઝાલસે કયા નહી?
જો ગાનેકા રાજા તલઅગાર હએ,
તો યાંહાં કીસકો ચલનેમે ઇન્કાર હએ.
તબીઅત મુખાતીબ અગર પાવુંગી,
જો આતા હએ મુઝકો સુના આવુંગી.

[જાના સબ્જપરીકા મએ કાલે દેવકે.]

બાબ દુસરા—પરદા સાતવા.

દરબાર.

[દાખેલ હોના કાલે દેવકા સબ્જપરીકો લે કર.]

આસાવરી—મસનવી.

કાલાદેવ——મહારાજ કીજે ઇધર અબ નીગાહ,
યે જોગન હએ હાજીર બ હાલે તબાહ.
મીલા કીસ ખરાબીસે ઇસકા નીશાં,
હુવા મએં પરસ્તાંમે હર સુ રવાં.
બહોત જહદ ખીદમતમે આયા હું મએં,
અખાડેમે જોગનકો લાયા હું મએં.
અજબ ખુશ ગુલુ હએ યે જોહરા જબી,
ઊડાતી હંએ જંગલમે કયા ભએરવી.
હરએક તાનપર લોટ જાતા હએ જી,
સુના હોગા ગાનાં ન એસા કભી.

બેહન્સ—મસનવી.

ઇન્દર——અરી જોગન અએ દર્દકી મુબતીલા?
ફકીરોંકા કયું ભેસ તુને લીયા?
ફીદા કીસ પ હએ, કીસ પ શએદા હએ તુ?
કોઈ આદમી હએ, પરી યા હએ તુ?
કાંહાંસે યાંહાં તેરા આના હુવા?
કે મુસ્તાક સારા જમાના હુવા,
કીસે ઢુંડવી ફીરતી હએ કુ બ કુ?
ઊડાતી હએ કયું ખાક જંગલકી તુ?
સબ્જપરી——મહારાજ પુછો ન જોગનકા હાલ,
ફકીરોંકા દીલ દર્દસે હએ નીઢાલ.

મેરા મુઝસે મઆશુક હુએ છુટ ગ.
મેરા રાજ ઇસ દેસમે લુટ ગયા.
યાંહાં ઢુંડને ઉસકો આઇ હું મએં,
બીરોગેન હું ગમકી સતાઇ હું મએં.
સુનાતી હું ગાના જો હુએ મુઝકો યાદ,
અજબ કયા જો માલ જાએ દીલકી મુરાદ.
અગર રાગસે ગએર હો દીનકા હાલ,
ન જોગનકા રદ કી જયેગા સવાલ.

ભઐરવી—ઠુંમરી.

કાંહાં ગયો શાહજાદા જાની પ્યારા. દીલ તડપેરે હમારા.—કાંહાં.
વાકા પતા કહીં લાગત નાંહી, ઢુંડ ફીરી બન સારા.—કાંહાં.
બીન જાનાંકે મન નએનનમે, નએન દીન અંધીયારા.—કાંહાં.
કુઇયાંમે જૈસે સુર્ખ મછરીયાં તરપત હોગા બીચારા.—કાંહાં.

[સબ્જપરીકા ગફુસા ગાંના સુન કર ઇન્દરકા અપને
ગલેકા હાર દેના, સબ્જપરીકા નામન્જુર કરના.]

જીલા પીલુ—ઠુંમરી

રાજાજી મોહે હારકી ગરજ નાહીરે,
જરકે લીયે ન જોગન હુવી, સતાવો તુમ કાહે હમારા જી.—રાજાજી.
ગુજર ગઇ ઘડી ઘડી, ગુજરે દીન ઔર સાલ,
અબ તક મુરાદ આઈ ન બર, જીસસે હુવા યે હાલ.—હારકી.

[રાજા ઇન્દરકા સબ્જપરીકો કૌલ દેના, સબ્જપરીકા
ખુશ હો કર જોગીકા બેસ નીકાલ કર રાજે
પીનહાંની કહેના, અહલે માહફીલકા દંગ હો જાના.]

ભઐરવી—ગજલ.

હોતા હુએ કોઇ આનમે અબ કાંમ હમારા,
ઇનઆમમે દીજે હમે ગુલફાંમ હમારા.—હોતા.
અબ ચાહાસે યુસુફકો નીકલવાવો હમારે,
છુટતા હુએ અંધેરેમે દીલઆરામ હમારા.—હોતા.
આશકને તેરે માગ લીયા રાજાંસે તુઝકો,
દે આએ કોઈ ઉસકો યે પએગામ હમારા.—હોતા.
આ જાએ અગર યારતો છાતીસે લગા લું,
સીનેમે તપાં હુએ દીલે નાકામ હમારા.—હોતા.

.સકા લુટેંગે મજા ખલકમે બે ઓફ,
જીસે બહેતર હુવા અંજામ હમારા.—હોતા.
ગવાહ્ય શાહજાદેકો અબ દેર ન કીજીયે,
નામ આપકા હો ખલકમે ઔર કાંમ હમારા.—હોતા.

[રાજા ઇન્દરકા ખુશ હો જાના ઔર ગુલફાંમકો
કુએદસે રેહા કરનેકો લાલદેવકો ફરમાનાં.]

આસાવરી—મસનવી.

ઇન્દર ——— અરે લાલ દેવ ઇસ તરફ જલ્દ આ,
બડા મુઝકો જોગનને ધોકા દીયા.
બનાવટકી થી સારી જાદુગરી,
નહીં આદમી સબ્જ હએ પે પરી.
ઇસે જરકી ખ્વાહીશ ન યાંહાં લાઇથી,
છુડાને ગીરફતારકો આઇથી.
નીકાલ અબ કુવેસે તુ ગુલફાંમકો,
હવાલે કર ઇસ નેક અંજામકો.

[લાલ દેવકા જાના, ઔર ફીલફૌર ગુલફાંમકો
લે આના, ગુલફાંમકા સબ્જપરીકો દેખ
કર ઘબરાંના.]

ભએરવી—ગ઼જલ.

સબ્જપરી—

કેહર થા હી, જ઼ કુયામત થી જુદાઈ તેરી,
મેરે ખાલેકને મુજે શકલ દીખલાઈ તેરી.—કેહર.

ગુલફાંમ—

ખાક હએ મુંહપે મલી, બાલ હએં સરકે બીખરે,
આહ! ઇસ ઇશ્કને કયા શકલ બનાઇ તેરી.—કેહર.

સબ્જપરી—

મુઝપે હોનાથા જો કુચ્છ હો ગયા ઊસકા નહીં ગ઼મ,
હો ગઇ કુએદ્સે મુસીબતસે રેહાઇ તેરી.—કેહર.

ગુલફાંમ—

મએં તેરે હાથ લગા તુ મેરે ફંદેમે ફસી,
મેરા મતલબ હુવા, ઉમ્મેદ બર આઈ તેરી.—કેહર.

સબ્જપરી—

હુએ તમન્ના યે મેરે દીલમે કે અબ હશ્ર તલક,

ફજલે ઉસતાદસે દેખું ન જુદાઇ તેરી.—ફહેર

[ઈન્દરકા ગુલફાંમો સબ્જપરીકા હાથ મીલાના, અ

માહરીલક મુબારકબાદીકા ગાંના ગાંના.]

ભઐરવી—ગઝલ.

સબ—

શાદીએ જુલવએ ગુલફાંમ મુબારક હોવે.

અએશો અશરતકા સરનજાંમ મુબારક હોવે.—શાદીએ.

બાઅદ મુદ્દતકે હસીનોકો નસીબા જાગા,

ફર્શે રાહતપે અબ આરાંમ મુબારક હોવે.

પી ચુકે ખુને જીગર હીજ્રમે જી ભર ભરકે,

શરબતે વસ્લકા અબ જાંમ મુબારક હોવે.—શાદીએ.

તખ્તપર હમકો મુબારક હો જહાંમે ફીરનાં,

ગ્રએરકો ગરદીશે ઐયામ મુબારક હોવે.—શાદીએ.

હુર જન્નતકો મુબારક હો, ફલલકકો, તારે,

બાગકો ગુલ, હમે ગુલફાંમ મુબારક હોવે.—શાદીએ.

